

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται :

Πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Κ. Γάγαρη
Συντάκτην «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»
Ἀθήνας

Μεθ' ὅλας

τάς τουρκικὰς ἐπιστρα-
τεύσεις καὶ ἀπειλάς, ἀνε-
μος εἰρηνικὸς πνέει καθ'
ὅλην τὴν Εὐρώπην, ἡ δὲ εἰρηνικὴ ἐπίλυσις ὅλων
τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων καθίσταται ὁσημέ-
ραι βεβαιότερα. Ἀφ' ἐνὸς ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Βα-
σιλέως Ἐδουάρδου εἰς Βερολίνον, ἀφ' ἑτέρου ἡ
ἀγγελθεῖσα ὑπογραφή γαλλογερμανικῆς συμ-
φωνίας διὰ τὸ Μαρκόκον, θετούσης τέρμα εἰς
τὰς μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου
τούτου παρεξηγήσεις, τρίτον ἡ ἐκ Σόφιας ἀγ-
γελλομένη ἀπόλυσις τῶν βουλγαρικῶν ἐφε-
δρεῶν, εἶνε τὸς τεκμήρια ἀποδεικνύοντα ὅτι
οἱ περὶ δικτατορίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης
φόβοι κατὰ πολὺ ἠλαττώθησαν ἐπ' ἐσχάτων.
Ἡ δὲ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀγγελθεῖσα ἐ-
πιστράτευσις διακοσίων τουρκικῶν ταγματῶν,
ἐὰν ἀληθεύῃ, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἄλλην ἐν-
νοιαν, εἰμὴ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Πύλης ὥπως ἐ-
νισχύσῃ τὴν ἐαυτῆς θέσιν προκειμένου νὰ συ-
ζητηθῇ ἡ ρωσικὴ πρότασις περὶ ἀναλήψεως
τῆς Βουλγαρικῆς ἀποζημιώσεως ὑπὸ τῆς Ρωσ-
σίας καὶ τοῦ συμφητισμοῦ αὐτῆς ἀπέναντι τῆς
ὀφειλομένης παρὰ τῆς Τουρκίας πολεμικῆς ἀπο-
ζημιώσεως. Ἰσως μάλιστα ἡ ἐπιστράτευσις
αὕτη νὰ διετάχθῃ πρὸς τὸ θεαθῆναι, οὐχὶ δὲ
διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ σοβαρῶς, διότι τὰ οἰκονομικὰ
τῆς Τουρκίας, εὐρισκόμενα νῦν ἐν σημείῳ οἰκτρο-
τέρῳ παρὰ ποτέ, κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτῶν
τῶν τουρκικῶν ἐφημερίδων, δὲν ἐπιτρέπουσι βέ-
βαια τοιαῦτα ἀστεῖα.

Οἱ παρὰ τὸν Βόσπορον συνταγματικοὶ πασ-
άδες, μὴ λησμονοῦντες τὴν ἀνατολικὴν θρασυ-
δειλίαν, κάμνουσι τὸν παλληκαρῶν ἀκριβῶς τὴν
στιγμὴν καθ' ἣν οὐδεὶς φαίνεται διατεθειμένος
νὰ διαταράξῃ τὴν εἰρήνην, ἐπομένως, ἐν πλήρει
γνώσει τοῦ ὅτι δὲν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ πολε-
μήσωσιν. Ἀμφίβολον ὅμως εἶνε ὅτι τὰ τεοτίπια
ταῦτα θὰ τοῖς προσπορίσωσιν ὄφελος ἐν ταῖς
πρὸς τὰς Δυνάμεις διαπραγματεύσεσιν. Ἡ ρωσ-
σικὴ πρότασις, τροποποιουμένη ἴσως κατὰ τι
ἐπὶ τὸ συμφερότερον πρὸς τὴν Τουρκίαν, θὰ
γείνη ἐπὶ τέλους δεκτὴ, καὶ ἐν τοιαύτῃ περι-
πτώσει τὸ μόνον ὑπολειπόμενον πρὸς διευθέτη-
σιν ζήτημα ἔσται τὸ Κρητικόν, διότι εἰς τὴν
Σερβίαν ἐδαφικὴ παραχώρησις δὲν πρόκειται νὰ
γείνη, οὔτε δὲ μετὰ τῆς Τουρκίας ἔχει διαφο-
ράν τινα ἡ Σερβία, ὥστε νὰ παραστῇ ἀνάγκη
διαπραγματεύσεων μετὰ τῆς Πύλης ὡς πρὸς
τὰ σερβικὰ πράγματα.

Αἱ προστατίδες τῆς Κρήτης Δυνάμεις φαί-
νονται ἀναβαλοῦσαι τὴν περὶ ἐπιλύσεως τοῦ
Κρητικοῦ ζητήματος συζήτησιν εἰς τὸ τέλος,
καθότι ἡ ταυτόχρονος ἐπίλυσις ὅλων τῶν ἐκ-
κρεμῶν ζητημάτων δὲν εἶνε δυνατόν, πρέπει δὲ
ἐκαστον νὰ ἔλθῃ μετὰ τὴν σειράν του. Τὸ κιν-
δυνώδεστερον ὅλων ἦτο τὸ Βοσνιακὸν ζήτημα
καὶ διὰ τοῦτο αἱ περὶ τῆς ἐπιλύσεως τούτου
διαπραγματεύσεις προηγήθησαν. Κατὰ δευτέ-
ρον λόγον ἐπικίνδυνον διὰ τὴν εἰρήνην ἦτο τὸ
ζήτημα τῆς Βουλγαρικῆς ἀνεξαρτησίας, διὸ
καὶ ἡ σειρά τούτου ἦλθεν ἀμέσως μετὰ τὸ
Βοσνιακόν. Καὶ αὐτοῦ δὲ διευθετουμένου, ἐρ-
χεται φυσικῶς πλέον ἡ σειρά τῆς Κρήτης, ἥς
ἡ τύχη δὲν δύναται ν' ἀφεθῇ ἐκκρεμὴς ἀνευ
κινδύνου σοβαρωτάτων περιπλοκῶν, διότι αἱ
Δυνάμεις κάλλιστα γινώσκουσιν, ὅτι ἐὰν δια-
ψευσθῶσι καὶ τὴν φορὰν ταύτην αἱ περὶ ἐνώ-
σεως ἐλπίδες τῶν ἡρωικῶν νησιωτῶν, θὰ ἐκρά-

γῇ ἐν Κρήτῃ ἀπελπιστικὸς περὶ τῶν ὅλων ἀ-
γών, μέλλων νὰ ἔχῃ φοβερόν ἀντίκτυπον, οὐ
μόνον ἐν τῷ ἐλληνικῷ Βασιλείῳ, ἀλλὰ καὶ
καθ' ἅπασαν τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν,
ἐνθα ἔξ ἑκατομμύρια Ἑλλήνων οἰκοῦσιν, ἡ δὲ
τοιαύτη περιπλοπὴ θέλει ἀναντιρρήτως δια-
κινδυνεύσει τὴν εἰρήνην, ὑπὲρ ἧς τοσοῦτον μο-
χθοῦσιν. Ἀλλως δέ, μία τοιαύτη ἀπάνθρωπος
τῶν Δυνάμεων ἀπόφασις, ρίπτουσα ἐκ νέου εἰς
τὰς φλόγας καὶ εἰς τὰ αἵματα τὴν τοσαῦτα
ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς θυσιάσασαν Κρήτην,
αἰσχίστην θὰ ἐνεποιεῖ ἐντύπωσιν παρὰ τῇ κοι-
νῇ γνώμῃ ὁλοκλήρου τοῦ πεπολιτισμένου κό-
σμου, σήμερον δὲ οὐδεμία ἐν τῷ κόσμῳ δύνα-
μις δύναται νὰ περιφρονῇ τὴν κοινὴν γνώμην.

Διὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους ἡ ἔνωσις
τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐγκριθῇ
κατ' ἀνάγκην ὑπὸ τῶν Δυνάμεων, ὅσον δήποτε
καὶ ἂν ἐγείρωσι θόρυβον οἱ Νεότουρκοι καὶ οἱ
Τουρκοκρήτες· διότι ὁ μὲν τῶν Νεοτούρκων θό-
ρυβος εἶνε καὶ ἔσται τεχνικὸς, καθότι οὔτε γνω-
ρίζουσιν κἄν τί ζητοῦσιν οἱ οὕτω φωνασκοῦντες
οὔτε τοὺς ὠφελεῖ ποτὶς ἡ παράτασις τοῦ νῦν
καθεστῶτος, ὑπὲρ ἀποτελεῖ σχεδὸν κατὰ τὰ
99 τοῖς % ἔνωσιν. Ἐνῷ ἡ ἀναβολὴ τῆς λύ-
σεως ἐπ' ἀόριστον, ἡ ὅλως ἄσκοπος καθ' ἑαυ-
τὴν, ἐξεγείρουσα τοὺς Κρήτας, θὰ ἐγέννα, ὡς
εἴρηται, περιπλοκάς πράγματι σοβαράς, ὧν τὰς
ὀλεθρίας συνεπειὰς ἐννοοῦσι κάλλιστα αἱ Δυ-
νάμεις. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δέ, ὅτι καὶ αὕτη ἡ
Τουρκικὴ Κυβέρνησις εἶνε ἐνδομύχως πεπει-
σμένη περὶ τῶν ἀληθειῶν τούτων, καίτοι ἐν τῷ
φανερῷ ἀναγκάζεται νὰ συμμερίζεται τῶν δη-
μοκροπύων νεοτουρκικῶν ὀργάνων τὰς σωδι-
νιστικὰς ιδέας.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἡ κατάστασις. — Τὰ διαπρατιτόμενα ὑπὸ τῶν
στρατιωτῶν ὄργια. — Τί λέγεις, κύριε συντά-
κτα τῆς ἐφημερίδος τοῦ βιλαετίου Ἰωαννί-
νων, μήπως καὶ ταῦτα εἶνε ψέματα; — Ἀλ-
λαλοι οἱ Ἡπειρώται βουλευταί. — Συνέδριον
Ἀλβανῶν εἰς Τεπελέν.

Ἐξ Ἰωαννίνων τῇ 20 Ἰανουαρίου 1908.

Ἐπὶ τῆς ἀπολυταρχίας ἐν Ἡπείρῳ, πολλὰ-
κις ἐν τῇ ἀγαπητῇ «Φωνῇ τῆς Ἡπείρου», ἥτις
πράγματι ἐπὶ 17 συνεχῇ ἔτη ἀντιπροσωπεύει
τὰ γνήσια αἰσθήματα τῶν ἀληθῶς πονούντων
Ἡπειρωτῶν, ἐγράφησαν τὰ πράγματα καὶ πολ-
λάκις ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν καὶ ὑπὸ τῆς τότε
Κυβερνήσεως καὶ ὑπὸ τῶν ἱθυνόντων τὰ Ἡπει-
ρωτικὰ πράγματα κατὰ τὸ τότε καθεστῶς.
Ἀπὸ τῆς 11 ὅμως Ἰουλίου, καθ' ἣν ἀνεκρή-
χθη τὸ σύνταγμα, ἐνομίσμεν ὅλοι οἱ Ἡπει-
ρώται, ὅτι ἀνέτειλε νέος ὁρίζων καὶ νέα ζωὴ
διὰ τὴν Ἡπειρον πρὸ παντός, ἥτις στερεῖται
ὅλων τῶν στοιχείων, τὰ ὅποια εὐρίσκον-
ται εἰς τὰ λοιπὰ διμερίσματα τῆς εὐρω-
παϊκῆς Τουρκίας καὶ ἥτις κατοικεῖται ὑπὸ
μόνων Ἑλλήνων καὶ ὀλιγίστων Ἀλβανῶν, ὁμι-
λούντων καὶ τούτων τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.
Ἡπατήθημεν ὅμως οἰκτρῶς καὶ ἡ παρούσα ση-
μερινὴ ἐκρημνὸς κατάστασις τῆς Ἡπείρου καὶ
ιδίως ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν χωρίων, ἀπὸ Ἀρ-
γυροκάστρου μέχρι Παραμυθίας καὶ μέχρι Πρε-
βέζης, ἀποδεικνύει τὴν ἀπάτην ἡμῶν ταύτην
καὶ ὅτι ὅχι μόνον σύνταγμα δὲν ἐγένετο,

ἀλλὰ καὶ κατὰ χειρότερον τῆς πρώην ἀπολυ-
ταρχίας· διότι, ἐὰν ἐπὶ τοῦ πρώην καθεστῶτος
ὁ Τούρκος τὸν Χριστιανὸν τῆς Ἡπείρου τὸν ἐ-
θεώρει *Ραγιά* καὶ ὅτι ὁ Θεὸς τὸν ἔδωκεν ὑπὸ
τὴν προστασίαν του, ἵνα ἐργαζόμενος ὁ Χρι-
στιανός, τρώγῃ ὁ Τούρκος, σήμερον τὸν θεωρεῖ
ὄχι μόνον Γκιζούρη (ἄπιστον), ἀλλὰ ἀντάρτην,
καπετάνον καὶ ἐργαζόμενον πρὸς ἀπελευθέρω-
σιν αὐτῆς. — Οἱ πρώην ληστὰ καὶ κατσκοκλέ-
φτες, οἱ ἀμνηστευθέντες διὰ τῆς ἀνακηρύξεως
τοῦ Συντάγματος, κατεζητοῦντο πάλιν διὰ νὰ
ριφθῶσιν εἰς τὰς φυλακάς, διότι ἐθεωρήθησαν
ἀντάρται· ὁ Σπύρος Κρομμύδας ἐζητεῖτο παρὰ
τῶν ἀποσπασμάτων, ἵνα ριφθῇ εἰς τὰς φυλακάς
καὶ ἀργότερον ἐξοντωθῇ ἀπὸ προσώπου τῆς
γῆς, ὅτι δῆθεν ἦτο ἀπεστειλμένος τῆς Ἑλληνι-
κῆς Κυβερνήσεως ἵνα ἐπαναστατήσῃ τὴν Ἡ-
πειρον· ὁ Ἰωάννης Ποτέτης κατεδιώχθη ἀπη-
νώς ὑπὸ τῶν Τουρκαλβανῶν, ὅτι δῆθεν ἦτο ὑ-
ποκινητὴς τῶν χωρικῶν τῆς Ἡπείρου, διανέ-
μων εἰς αὐτοὺς ὅπλα πρὸς ἐπανάστασιν· ἱερεῖς
ἐκ τῶν χωρίων Ἀρχαυόβιτης καὶ Ροδοτοβίου
ἔφυγον καὶ ἕτεροι δέκα χωρικοὶ οἰκοκυρεῖται,
ἐπὶ τῇ καταγγελίᾳ Ἀλβανοῦ Τούρκου ἐκ Φι-
λιατῶν, διαμένοντος ἐν Καλοχωρίῳ, ὅτι ἦσαν
συνενοημένοι μετὰ τοῦ Ποτέτη δι' ἐπανά-
στασιν, ἔφυγον κρυφίως. Ὁ διωγμὸς λοιπὸν αὐ-
τὸς τῶν συνταγματικῶν Τούρκων καὶ ιδίως τῶν
Παλαιοτούρκων Γιαννιωτῶν, ἠνάγκασαν τοὺς
Κρομμύδας καὶ Ποτέτην, νὰ ἐξέλθωσιν εἰς
τὰ βουνά, ἵνα μὴ συλληφθῶσι καὶ ριφθῶσιν εἰς
τὰς φυλακάς. Μικροσυμπλοκαὶ διάφοροι λαβοῦ-
σαι χώραν μεταξὺ Τούρκων καὶ τοῦ Κρομμύδα,
καθ' ἃς ἐφονεύθησαν ὑπὲρ τοὺς δέκα ζαπτιέδες.
ἐν οἷς καὶ εἰς μουλιαζίμης καὶ εἰς λοχίας, ἐξη-
ρέθησαν τὸσον τοὺς Τούρκους, ὥστε 500 στρα-
σιῶται ἐξήλθον καὶ ἐπῆραν σβάρα τὰ χωρία
καὶ ιδίως τὰ Γερομνήμην, ἰδιαιτέρως πατρίδα
τοῦ Κρομμύδα. Λίθινον, Κρετσούνισταν, Μπριά-
νισταν. Μαζαράκι. Κουτρουλάδες καὶ Μπορ-
τάρι, τὰ ὅποια κατέστρεψαν κυριολεκτικῶς,
ἐξανγκνάζοντες τοὺς χωρικοὺς δι' ἀλυπτήτου
ξύλου, ἵνα παραδώσωσι τοὺς φυγοδικοῦντας,
οὕτως εἰς τὴν Κρετσούνισταν συνέλαβον τοὺς
Ν. Πρωτόπαπαν, Γ. Κακαϊδῆν καὶ Βασ. Λέν-
τζον, τοὺς ὁποίους ἔκαμαν ἡμιθανεῖς ἀπὸ τὸ ξύ-
λον· εἰς τὴν Γερομνήμην κατέστρεψαν τὴν οἰ-
κίαν τοῦ Βασ. Τσάλη ὡς συγγενοῦς τοῦ Κρομ-
μύδα· ἔναξ Γερομνημάτης ἀπέθανεν ἀπὸ τὸ ξύ-
λον, δώδεκα δὲ κατόικους, ἐν οἷς καὶ τὴν μη-
τέρα τοῦ Κρομμύδα, ἀπέστειλαν δεσμῶτας εἰς
τὰς φυλακάς Ἰωαννίνων, δέκα ἐκ τοῦ χωρίου
Λιθίνου ἀπέστειλαν δεσμῶτας εἰς τὰ Ἰωαννίνα·
τὸν Σταῦρον Ἀγγελῆν ἔρριψαν εἰς τὰς φυλακάς
ὡς φίλον τοῦ Κρομμύδα· εἰς τὴν Κρετσούνισταν
εἶνε φρίκη ν' ἀκούσῃ τις, ὅχι νὰ γράψῃ τὸ τί
ἐγένετο· διακόσιοι στρατιῶται εἰσῆλθον ἐντὸς
τοῦ χωρίου καὶ ἀπὸ ἑδερῶν τοὺς προύχοντας,
τῶν λοιπῶν καταφυγόντων εἰς τὰ ὄρη ἐκ τοῦ
φόβου των, εἰσῆλθον ἀνὰ 5—10 εἰς τὰς οἰκίας
καὶ ἐξεβίασαν οἰκίας πλιατσικολογούντες, ἡτί-
μασαν γυναῖκας, ὅσας δὲν ἐπρόφθασαν νὰ φύγω-
σι καὶ νὰ κρυθῶσιν. Ἐπὶ τρεῖς κατὰ συνέχειαν
ἡμέρας διέμειναν εἰς Κρετσούνισταν μὴ ἀφή-
σαντες οἰκίαν ἀδιάρπαστον. Ὅλα τὰ χωρία
εὐρίσκονται ἐν ἀπογνώσει περὶ τοῦ τί νὰ πρά-
ξωσι· ποῦ θὰ καταλήξῃ ἡ κατάστασις αὕτη ἀ-
δελον. Αὐτὸ εἶνε τὸ σύνταγμα τὸ τουρκικόν,
τὸ ὁποῖον οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες ἐδέχθησαν

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ο Βασιλεύς και η Βασίλισσα της Αγγλίας μετά της ακολουθίας των άφικοντο την Τρίτην περί την μεσημβρίαν διά της ιδιαιτέρας αμαξοστοιχίας της γραμμής Αμβούργου εις Βερολίνον. Οί Βασιλείς άπεβιβάσθησαν εις τον σταθμόν Λέρνερ όπου τους ύπεδέχθησαν ο Αυτοκράτωρ και η Αυτοκράτειρα και το Διαδοχικόν ζεύγος της Γερμανίας και όλοι οι έν Βερολίνω και Πότσδαμ διαμένοντες πρίγκηπες του Βασιλικού Οίκου και των άλλων Γερμανικών Βασιλικών Οίκων. Η ύποδοχή ύπηρεζε μεγαλοπρεπείας. Ο θαυμασμός ώρας καιρός συνετέλεσεν εις την λαμπρότητα της ύποδοχής. Πέριξ του σιδηροδρομικού σταθμού και έκείθεν μέχρι των Ανακτόρων ο συνωστισμός του πλήθους ήτο μέγας. Αμα τη άποβιβάσει των Βασιλέων ο Κάιζερ και ο Έδουάρδος άντήλλαξαν άσπασμόν. Αί Βασίλισσαι επίσης. Μετά τους τυπικούς χαιρετισμούς και τάς παρουσιάσεις οι Βασιλείς επιβάντες άμαξών άνεχώρησαν διά τήν Ανάκτορα διά της γεφύρας Άλξεν και της Πύλης του Βρανδεμβούργου. Πρό της Πύλης ταύτης ο δήμαρχος του Βερολίνου προσεφώνησεν θερμότατα τον Βασιλέα Έδουάρδον. Ο Βασιλεύς άνταπήντησεν ευχαριστήσας διά την ύποδοχήν. Έκ της Βραδιούργου Πύλης η βασιλική συνοδεία διηυθύνθη διά της ευρυτάτης Λεωφόρου Ούντερ ντέν Λίντεν προς τήν Ανάκτορα τα όποια εύρίσκονται εις τό άλλο άκρον αυτής. Τήν έσπέραν παρετέθη εις τήν Ανάκτορα επίσημον γεύμα, καθ' ό ήγήθησαν εγκάρδιοι προπόσεις. Ο Έδουάρδος εγείρας τό ποτήριον είπεν ότι οι συγγενικοί δεσμοί μεταξύ των δύο Έθνών και των δυναστικών αυτών οίκων καθώς και τή άμοιβαία των δύο λαών αίσθήματα, παρέχουσιν ασφαλή έγγύησιν υπέρ της ειρήνης. Ο Γουλιέλμος ήγειρε ταυτόσημον πρόποσιν. Αί προπόσεις αὐται ένεποιήσαν ζωηράν έντύπωσιν εις τους διπλωματικούς κύκλους, έτηλεγραφηθησαν δέ άμέσως υπό των ξένων Πρεσβευτών προς τάς οικείας Κυβερνήσεις.

Τηλεγραφήματα εκ Βελιγραδίου άγγέλουν ότι οι πολιτικοί κύκλοι της Σερβίας φρονούν ότι η Σερβία εγκατελείφθη παρά της Αγγλίας και της Ρωσίας εις την διάκρισιν της Αυστρίας και ότι όφείλει διά των ιδίων αυτής μέσων να διεκδικήσῃ τή προσβαλλόμενα δικαιώματά της. Κατά τή αὐτά τηλεγραφήματα ο ύπουργός των Στρατιωτικών της Σερβίας παρητήθη άφ' ενός μέν έννεκα των άποκαλυφθεισών καταχρήσεων και άφ' έτέρου διότι

δέν θέλει να άναλάβῃ τήν εϋθύνην της άποφαισεως κινητοποιήσεως του Σερβικού στρατού. Οί Σέρβοι έν τούτοις έξακολουθοῦν να είνε φιλοπόλεμοι. Κατά τάς πληροφορίες των Γερμανικών φύλλων η Σερβική Κυβέρνησις παρήγγειλε εις Γερμανικά εργοστάσια άερόστατα προς χρῆσιν του Σερβικού στρατού.

Κατά τάς πληροφορίες των Γερμανικών φύλλων εις τή άκτίαν της Δαλματίας Αυστριακόν καταδρομικόν συνέλαβε και κατέσχεν Ιταλικόν φορτηγόν άτμόπλοιον μεταφέρον ύλικά πολέμου τα όποια έπρόκειτο να άποβιβάσῃ εις τον λιμένα του Μαυροβουνίου.

Τηλεγραφοῦσιν εκ Σόφιας ότι η Ρωσία και αι λοιπαί Δυνάμεις ύπέδειξαν δι' έντόνου άνακινώσεώς των εις την Βουλγαρίαν ότι όφείλει να άφοπλισθῇ όπως μη χαρακτηρησθῇ ως θέλουσα να διακράζῃ τήν ειρήνην και άποξενωθῇ οὕτω των συμπαθειών των Δυνάμεων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ο εκ Βούνου της Χειμάρας κ. Σίμων Συμωνίδης ύποστάς τάς έν τῷ Πανεπιστημίῳ έξετάσεις αὐτοῦ άνηγορεύθη διδάκτωρ της Ιατρικής. Συγχαίροντες αὐτόν εύχόμεθα εύδοκίμησιν και έν τῷ πρακτικῷ σταδίῳ.

«Εθνική Μούσα», παγκόσμιον Έλληνικόν Μουσικόν περιοδικόν σύγγραμμα, έκδιδόμενον κατά μήνα από του Ιανουαρίου 1909, άργανον του έν Αθήναις Έθνικού Μουσικού Συλλόγου ίδρυέντος παρά των Χ. Βλάχου, Κ. Παπαμιχαλοπούλου, Α. Εύταξίου, Α. Μπασιά, Ι. Τρικούπη, Α. Καρτάλη, Α. Δεληγεώργη, Ι. Κουντουριώτου, Γ. Χατζιδάκι, Ν. Πολίτου, Ν. Λεβίδου, Γ. Στερίτ, Ι. Μπότση, Ι. Αθανασάκη, Δ. Καμπούρογλου, Δ. Λοβέρδου, Γ. Έμπειδοκλέους, Α. Βεάκη, Ν. Κανακάκη, Δ. Καλογεροπούλου, Ι. Κυριακοπούλου, Κ. Αραβαντινοῦ, Ι. Μεσολωρά, Ι. Καγκάδη κλπ. Αντικείμενον αὐτῆς εἶναι: 1) Η έν γένει Έλληνική Μουσική, Έκκλησιαστική τε και Διηρωική, και η φιλολογία αὐτῆς, ως και οι Έλληνικοί χοροί. 2) Πάσαι αι εργασίαι του «Έθνικού Μουσικού Συλλόγου», ήτοι Διαλέξεις, Ανακινώσεις, Πραγματεῖαι και Μουσικά Αγωνίσματα. 3) Απαντα τά Δημοτικά Α-όματα του Έλληνικού Έθνους μετά του καιμένου και της μουσικῆς αὐτῶν διά διπλῆς παρασημαντικῆς, βυζαντινῆς τε και ευρωπαϊκῆς. Η γνησιότης αὐτῶν εἰλεγγεῖται υπό Επιτροπῶν του Συλλόγου. 4) Η σύγχρονος μουσική κίνησις.

Ιω. Δακόπουλον Καβάλλα. — Ο. Ι. Ιωάννινα. — Ιερ. Παραμυθίαν. — Κ. Δ. Κάρον. — Γ. Ζ. Χανία. — Ο. Μ. Οδησσόν. — Ο. Σαφ. Κισνόβι. — Κ. Αγγελ. Nashua. Συνδρομαί σας έλήφθησαν. Εύχαριστούμεν. — Αδελ. Τδ. Καρδίτσα. — Θά φροντίσωμεν.

Παρακαλούνται άπαντες οι καθυστεροῦντες τάς συνδρομαίς των εις τήν «Φωνήν της Ηπείρου» να έμβάσωσι ταύτας άνευ άναβολῆς και μη μάς άναγκάσωσι να άρχίσωμεν δημοσιεύσεις. Οσαύτως και οι έν Καί-

ρω παρακαλούνται να έμβάσωσι μόνοι προς ήμῶς τήν συνδρομήν των, οι έν Σερβία, οσαύτως και οι έν Ηπειρῳ λαμβάνοντες τό φύλλον να μάς έμβάσωσι τάς συνδρομαίς διά των γνωστών γραφείων ή ταχυδρομικών επιταγών.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ρώμη, 29 Ιανουαρίου. — Αγγέλλεται εκ Κων)πόλεως ότι ο Αυστριακός Πρεσβευτής μαρκήσιος Παλαβιτσίνι έπέδωκε χθές εις τον Μ. Βεζύρη τήν άνταπάντησιν της Αυστριακής Κυβερνήσεως επί των μεταβολών, τάς όποιās η Τουρκική Κυβέρνησις έπέφερεν εις τό έγκεικρμένον υπό της Αυστρίας πρωτόκολλον. Δύναται να θεωρηθῇ βέβαιον ότι τό οριστικόν πρωτόκολλον της Αυστροτουρκικῆς συμφωνίας θα ύπογραφῇ έντός της εβδομάδος.

Πρωϊνά τηλεγραφήματα εκ Παρισίων άγγέλλουν ότι η προχθεσινή έν τη Τουρκική Βουλῇ ψηφοφορία, καθ' ήν άπερρίφθη πρότασις της υπό τον Κεμάλ βέην φιλελευθέρου κόμματος περί της δημοσίας ασφαλείας, θα έχη ως ασφαλές αποτέλεσμα ότι θα έμποδίσῃ τον Κεμάλ βέην να δεχθῇ — ως έθεωρεῖτο βέβαιον ότι θα συνέβαινε — τό χαρτοφυλάκιον του ύπουργείου των Έξωτερικών.

Ανακοινούται εκ Πετροπόλεως ότι αι διαπραγματεύσεις επί της Τουρκικῆς αντιπροτάσεως διά τήν έξόφλησιν της όλης Τουρκικῆς άποζημιώσεως της όφειλομένης εις τήν Ρωσίαν μετεφέρθησαν εις τήν Πετρούπολιν. Προβλέπεται ταχεία συνεννόησις.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έντοκοι καταθέσεις

Η Έθνική Τράπεζα της Ελλάδος δέχεται έντόκους καταθέσεις εις τραπεζικά γραμματία και εις χρυσόν, ήτοι εις φράγκα και λίρας στεργίνας, κροδοτάς εις ώρισμένην προθεσμίαν ή διαρκώς.

Αί εις χρυσόν καταθέσεις και αι τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εις τό αὐτό νόμισμα, εις δ' έγένετο η κατάθεσις, εις χρυσόν ή δι' επιταγῆς όψεως (chèque) επί του έξωτερικού κατ' έκλογήν του όμολογούχου.

Το κεφάλαιον και οι τόκοι των όμολογιῶν πληρώνονται έν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι και, τῇ αἰτήσεϊ του καταθέτου, έν τοῖς Ὑποκαταστήμασι της Τραπεζῆς.

Τόκοι των καταθέσεων

1	1/2	τοῖς	έκατόν	κατ'	έτος	διά	καταθέσεις	6	μηνῶν
2	"	"	"	"	"	"	"	"	1 έτος
2	1/2	"	"	"	"	"	"	"	2 έτων
3	"	"	"	"	"	"	"	"	4 "
4	"	"	"	"	"	"	"	"	5 "

Αί όμολογίαι των έντόκων καταθέσεων εκδίδονται κατ' έκλογήν του καταθέτου όνομαστικῶς ή άνόνημοι.

Τύποις: Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΕΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Υπελείπετο να μάθῃ η Ρωσία προς ποῖον μέρος θα της ήτο προτιμότερον να κλίνη, προς τήν Γερμανίαν ή προς τήν Αγγλίαν. Εάν όμολόγει τήν νίκην του Μπίσμαρκ θα άπηρενετό τό φάσμα της ασυμμαχίας των τριῶν αυτοκρατόρων» θα κατέστρεφε τήν βάσιν της Ρωσο-γερμανικῆς συνεννοήσεως, επί της όποιās έβαυκαλίσθησαν επί τόνον χρόνον, θα έσημείωνε μίαν πολύ όδυνηράν ήτταν διά τήν φιλατιμίαν του Γορτσάκωφ, όστις θα έγίνετο καταγέλαστος. Καλλίτερον θεωρήθη να συνθηκολογήσῃ άπ' εϋθείας μετά του κεκρυγμένου έχθρου. Και έστράφη προς τήν Αγγλίαν.

Ιδού τά γεγονότα: ο Μπίσμαρκ ύπεστήριζεν άσθενώς τήν πρότασιν του περί «άμέσου υποχωρήσεως». Η κυβερνήσις του Λονδίνου άπήτει να άνακινωθῇ όλόκληρος η συνθήκη του Αγ. Στεφάνου: ο Γορτσάκωφ έπέμενεν εις τήν άξιώσιν του περί έλευθερίας ενεργείας της Ρωσίας και τά πράγματα έφέροντο μοιραίως προς τήν σύγκρουσιν, πράγμα τό όποιον θα έδέχοντο ίσως φιλοσοφικώτατα οι έν Βερολίνω.

Κατά τήν κρίσιμον αὐτήν στιγμήν ο κόμης Σουβάλωφ, πρεσβευτής της Ρωσίας έν Λονδίνω, άνέλαθεν έν συνεντεύξει του μετά του λόρδου Σώλσβαρν να είπῃ εις αὐτόν, ότι κατά

τήν γνώμην του αι δύο Δυνάμεις όφειλον να συνεννοηθῶσιν άπ' εϋθείας και να καθορίσωσι ποία σημεία της συνθήκης του Αγ. Στεφάνου έπρεπε να διατηρηθῶσι και ποία να τροποποιηθῶσιν. «Εάν θα ήτο δυνατόν να επέλθῃ συνεννόησις επί του σημείου τούτου, προσέθηκεν ο πρεσβευτής, θα εύρίσκαμεν μίαν διέξοδον εις τον λαβύρινθον εις τον όποιον εισήλθομεν».

Τό διάβημα τούτο έτεινεν εις τό ν' άποσπάσῃ τήν Αγγλίαν από του συναπισμού, όστις είχε σχηματισθῇ έναντίον της Ρωσίας, και πρό πάντων εις τό να θέσῃ τον Μπίσμαρκ ένώπιον τετελεσμένου γεγονότος.

Ο λόρδος Σώλσβαρν έσκέφθη επί τινος στιγμῆς και άπεκρίθη διά των εξῆς περίπου:

«Εάν ήρχίζαμεν να συζητῶμεν τά σημεία ταῦτα, ως προτείνετε, τό πράγμα θα έγίνετο δημόσιον και έν τοιαύτῃ περιπτώσει δέν θέλωμεν να διαπραγματευθῶμεν μεθ' υμῶν και μόνον, άλλ' εκ συμφώνου και μετά των λοιπῶν Δυνάμεων».

Ο πρεσβευτής ύπεσχέθη ότι η συνεννόησις θα ήτο άπολύτως μυστική και εάν η μεταξύ αὐτοῦ και του Αγγλου ύπουργοῦ διαρμήνευσις έφάνετο ίκανοποιητική, θα μετέβαινε αὐτός οὗτος να άναγγείλῃ εις Πετρούπολιν.

Ο λόρδος Μπήκνσφιλν, του όποίου έζητήθη η γνώμη, έδωκε τήν συνένεσιν του λίαν προθύμως. Αί διαπραγματεύσεις διήρκεσαν επί μίαν εβδομάδα μεταξύ του ύπουργοῦ και του

πρεσβευτοῦ. Και παρεσκεύασαν τήν μυστικήν συνθήκην, ήτις ύπεγράφη τήν 30 Μαΐου.

Προφανώς ο κόμης Σουβάλωφ δέν θα προέβῃ εις τοιοῦτο σημείον άνευ της άδείας της Κυβερνήσεώς του.

Αί γενικά γραμμαί της συμφωνίας ήσαν αι ακόλουθοι.

Η Ρωσία συνήει να έλαττώσῃ επαισθητῶς τάς διαστάσεις της Βουλγαρικῆς ήγεμονίας: κυρίως δέ, καταλείπουσα τήν ιδέαν του διαμελισμοῦ της Ευρωπαϊκῆς Τουρκίας, άφινε τήν αυτοκρατορίαν να ζήσῃ.

Αφ' έτέρου η Αγγλία δέν άντέτεινε πλέον εις τήν Σλαβικήν ανάπτυξιν έν Ασία: ώρισμένως δέ έδεχετο τήν υπό της Ρωσίας κατοχήν του Καρς και του λιμένος του Βατούμ.

Εκτός τούτων η Ρωσία ύπέβαλλε τό σύνολον της συνθήκης περί ειρήνης εις τον έλεγχον των Δυνάμεων των ύπογραψασών τήν συνθήκην των Παρισίων.

Τέλος παρεδέχθη να ζητηθῇ από τον πρίγκηπα Μπίσμαρκ να λάβῃ τήν πρωτοβουλίαν της συγκλήσεως του Συνεδρίου υπό τήν εξῆς διατύπωσιν: Έκάστη των δύο Δυνάμεων παραδεχομένη τό Συνέδριον όλοις σιωπηρῶς, και εκ τούτου και μόνου, ότι εἶνε έτοιμή να συζητήσῃ πάντα τά σημεία της συνθήκης του Αγίου Στεφάνου.

(Ακολουθεῖ)